

**A te döntésed határozza meg, hogy mivé válsz – Zac Poonen**

**Your Decisions Determine What You Become – Zac Poonen**

<http://www.cfcindia.com/article/your-decisions-determine-what-you-become>

**"Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem"** (János 6.38).

Jézus a saját szavaival mondja el nekünk, mi végből jött erre a földre. Ez a mondat betekintést enged abba, hogyan élte meg Jézus az élete minden egyes napját a földön.

Jézus Názáretben eltöltött életének harminc évét úgy emlegetik, mint egy „elrejtett életet”. Ő azonban elmondja, hogyan élt a 30 év alatt minden nap: **megtagadta a saját akaratát és az Atya akaratát cselekedte.**

Amikor Jézus - az idők kezdete óta - az Atyával együtt a mennyben volt, neki soha sem kellett megtagadnia a saját akaratát, mert a saját akarata azonos volt az Atya akaratával. Amikor azonban testet öltve eljött a földre, az Ő teste is rendelkezett saját akarattal, ami minden szempontot tekintve szöges ellentétben állt az Atya akaratával. Egyetlen mód volt rá, hogy Jézus az Atya akaratát cselekedje, ha folyamatosan megtagadja a saját akaratát. Ez volt az a kereszt, amit Jézus az egész földi élete során hordozott, a saját akaratának keresztre feszítése. Ő arra kér minket, hogy hordozzuk mi is a keresztet minden nap, ha követni akarjuk Őt.

***A saját akaratának a következetes megtagadása tette Jézust szellemi emberré, és a saját akaratunk megtagadása fog bennünket is szellemi emberré tenni.***

Minden nap a legkülönbözőbb kérdésekben kell döntést hoznunk. Döntést hozunk arról, hogyan költjük el a pénzünket, vagy hogyan töltjük el az időnket, vagy hogyan beszéljünk valakihez vagy *valakiről*, vagy hogyan írjunk meg egy bizonyos levelet, vagy hogyan reagáljunk mások viselkedésére, vagy mennyi időt töltünk az ige tanulmányozásával, imával vagy gyülekezeti szolgálattal stb. Reagálunk a körülöttünk lévő emberek cselekedeteire, szavaira és viselkedésére reggeltől estig. Nem gondolunk rá, de legalább száz döntést hozunk meg minden nap. Minden egyes döntésünkben aközött választunk, hogy **magunknak vagy Istennek kedveskedjünk.**

Sok cselekedetünk nem *tudatos* döntés eredménye, de akkor is e két dolog valamelyikét cselekedjük: vagy a magunk örömét keressük, vagy Isten dicsőségét. A *nem tudatos* cselekedeteinket az határozza meg, ahogyan meghozzuk a *tudatos* döntéseinket. Végső soron, ezeknek a döntéseknek a végeredménye határozza meg, hogy *szellemi* vagy *testi* emberré válunk.

Gondoljunk a sok millió döntésre, amit a megtérésünk pillanatától meghoztunk. Azok, akik tudatosan és következetesen a saját akaratuk megtagadását választják

számtalanszor minden nap és az Atya akaratát cselekszik, *szellemi* emberré válnak. Akik pedig csupán a bűneik megbocsátásának örülnek, és az idő legnagyobb részében saját maguknak kedveskednek, azok *testiek* maradnak. Végző soron mindenkinek a személyes döntései határozzák meg, hogy mivé válik.

Az a sok ezer döntés, amiket az életed során a különböző helyzetekben hoztál, határozzák meg, hogy mennyire *alázatos*, *szent* és *szeretetteljes* vagy.

Szellemivé válásod nem az Isten akaratával való folyamatos szembeszegülésed, hanem az önmegtagadásod választott útjának az eredménye és Isten akaratának *következetes* cselekvése: naptól napra, hétről hétre, évről évre.

Nézzük meg két testvér szellemi állapotát, akik mindketten ugyanazon a napon tértek meg. Tíz évvel a megtérésük után az egyik egy érett - szellemi megkülönböztető képességgel rendelkező - testvér, akire Isten sok felelősségteljes dolgot bíz a gyülekezetben. A másik a hit dolgait tekintve még mindig – szellemi megkülönböztető képességgel nem rendelkező – testvér, akit folyamatosan másoknak kell táplálni és bátorítani.

Minek az eredménye az ilyen nagy különbséget a kettőjük között?

A válasz a következő: *azok a kis döntések, amiket az életük elmúlt tíz évének minden napján hoztak.*

Ha ugyanazt az utat folytatják a következő tíz évben, a közöttük lévő különbség még inkább nőni fog. Az örökkévalóságban a közöttük lévő dicsőség mértéke olyan nagy lesz, mint egy 2000 és egy 5 Wattos égő fényessége közötti különbség!

**"Csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve"** (1 Kor. 15.41)

Nézzünk meg egy helyzetet, amikor meglátogatsz valakit a lakásán és mondasz valami negatívát egy távol lévő testvérről, akit nem szeretsz. Mit teszel ilyenkor? Engedni fogsz a kísértésnek és rágalalmazod őt, vagy megtagadod magad és befogod a szád? Senkit sem fog Isten leprával vagy rákkal sújtani csak azért, mert valakiről gonosz dolgot mondott. Nem. Ezért sokan azt gondolják, hogy egy ilyen bűn nem fogja az életüket negatívan befolyásolni. Sok hívő számára sajnos csak az örökkévalóságban fog nyilvánvalóvá válni, hogy minden kis idő, amivel maguknak kedveskedtek, azzal elpazarolták az életüket a földön.

Néhány esetben Jézus is megtapasztalta a kísértést Názáretben. Az van azonban megírva az elrejtett éveiről, hogy „**nem önmagának kedveskedett**” (Róma 15:3). Mindig **megtagadta** magát, tehát mindig az Atyának kedveskedett.

Az önmagának való kedveskedés több területen megtörténhet valakinek az életében, pld. az étkezés területén. Nézzünk meg egy helyzetet, amikor *nem vagy éhes*, de te mégis úgy döntesz, hogy pénzt költesz arra, hogy valami ínycsiklandóat vegyél magadnak. Semmi rossz nincs ebben és ez nem bűn, de az életed magad választott

útjáról beszél. Mivel van pénzed, ezért azt veszel, amit szeretsz, akár szükséged van arra, akár nem. Olyasmit teszel, amivel magadnak kedveskedsz. Ha úgy érzed, hogy meg kell vened valamit, akkor megveszed azt. Ha úgy érzed, hogy szeretnél elmenni valahová, akkor elmész. Ha úgy érzed, hogy szeretnél sokáig aludni, akkor sokáig alszol. Mi a végeredménye az ilyen életnek, annak ellenére, hogy rendszeresen elmész a gyülekezeti összejövetelekre és minden nap olvasod a Bibliádat? Nem veszíted el az üdvösséget, de minden bizonnyal elvesztegeted az életedet, amit Isten azért adott, hogy Ő érte élj.

A másik testvér azonban másként cselekszik. *Eldöntötte*, hogy megfegyelmezi (keresztre feszíti) a testét. *Eldöntötte*, hogy amikor nem éhes, akkor nem eszik semmiféle nem feltétlenül szükséges dolgot. *Eldöntötte*, hogy sosem vesz magának semmit, ami nem feltétlenül szükséges. *Eldöntötte*, hogy minden nap 15 perccel korábban kel fel, hogy időt töltsön Istennel. Amikor valaki mérgesen szól hozzá, ő *eldönti*, hogy szelíden válaszol. *Eldönti*, hogy mindig szeretetteljes és jóságos lesz. *Eldönti*, hogy nem olvas bizonyos híreket az újságban, amik a kívánságait táplálják. *Eldönti*, hogy minden helyzetben megalázza magát és nem bizonygatja a saját igazát. *Eldönti*, hogy megszakítja a világi személyekkel való barátkozást, amik rossz hatással vannak rá. A saját – önmagának kedveskedő - akaratának a folyamatos *megtagadásának* eredményeképpen *megerősödik* az akarata, hogy egyedül Istennek kedveskedjen.

Mit vesztett azzal, hogy nem vesz meg egy nem feltétlenül szükséges dolgot, vagy 15 perccel korábban kelt fel az ágyából, vagy feladta a méltóság iránti vágyát és bocsánatot kér? *Semmit*. Gondolj azonban arra, hogy mit *nyer*!

Az olyan ember, aki folyamatosan hűséges a kis dolgokon, néhány éven belül Isten megbízható emberévé válik. Nem azért, mert nagy Biblia ismerete van, hanem a kis döntésekben való hűsége miatt, amit meghoz az élete során, hogy ***ne önmagának kedveskedjen, hanem Istennek.***

Ne légy gyenge akaratú személy. Gyakorold és fejleszd az akaratodat, hogy folyamatosan Istennek kedveskedő személlyé válj. Az érett keresztyéneknek ***"gyakorlottak az érzékeik a jó és a rossz között való különbségtételben"*** (Zsidó 5.14), mert fejlesztik (gyakorolják) az akaratukat a jó választásában sok éven keresztül.

Nézzünk meg egy példát: két kövér ember elmegy az orvoshoz, hogy leadják a súlyfeleslegüket. Az orvos a következő tizenkét hónapra vonatkozó gyakorlati tanácsokat ad nekik. Az egyik ember végigcsinálja a kúrát - következetesen betartva az önfegyelmező utasításokat (megfeszíti a testét) - és ennek eredményeként karcsú lesz és megerősödik. A másik ember viszont csak néhány napon keresztül tartja be az utasításokat, azt követően pedig elhanyagolja, és végül teljesen feladja. A pocakja egyre nagyobb lesz a fegyelmezetlen, önmegtagadó élet hiánya miatt, míg végül idő előtt meghal. Ez egy példa arra, hogyan erősíthetjük az akaratunkat, hogy Isten akaratát cselekedjük, vagy hagyjuk, hogy elpuhuljunk és legyengüljünk, és a gonosz tönkre tegyen bennünket.

Emlékszem, hogy olvastam egyszer az Úr egyik fiatal szolgálójáról, aki úgy érezte, hogy túlságosan sokat nézi a TV-t, jöllehet csak tiszta műsorokat nézett. Az egyik napon eldöntötte, hogy nem egyszerűen csak eladja a TV-jét, hanem egyben azt az időt felhasználja az imádkozásra minden nap. Annak a kis döntésnek, amit megfogadott és be is tartott az lett a közvetlen eredménye, hogy Isten adott neki egy olyan szolgálatot, amit ezerszeresen megáldott. Akik nem látnak semmi rosszat a TV-ben menő ártalmatlan programok nézésében, azt fogják tapasztalni, hogy Isten nem sok dolgot fog rájuk bízni, mert Ő csak azokat jutalmazza meg, akik *szorgalmasan* keresik Őt.

Igen. Ami ma vagy az sok kis döntés eredménye, amiket meghoztál azzal kapcsolatban, hogy megtagadod magad, vagy magadnak kedveskedsz az étkezés, a pénz, az alvás, az olvasás stb. területén.

Az idő gyorsan elszalad. Akik túl vannak a negyvenes éveiken és azzal töltötték az életüket, hogy maguknak kedveskedjenek, nem számíthatnak rá, hogy *sok* dolgot tegyenek Istenért, mivel a legjobb éveiket vesztegették el. Az életed elmúlt évei *örökre elmúltak*. A Mindenható Isten sem tudja azokat visszaadni neked, de ha most megtérsz, mégis tehetsz *valami* hasznosat Istenért az életed másik felében.

Most *elsősorban* a tinédzserekhez és a húszas éveikben járó fiatalokhoz szeretnék szólni. Hadd mondjam el nektek, hogy Isten meg akar áldani titeket olyan módon, hogy áldás legyetek mások számára. Rátok akar bízni egy fontos szolgálatot a gyülekezetben 30 vagy 35 éves korotokra. Hűségeseznek fog találni benneteket Isten a következő tíz évben vagy egész életetekben, hogy véghezvihesse az akaratát az életetekben?

Ha most eldöntöd, hogy hűséges leszel, nem fogod megbánni az örökkévalóságban, hogy milyen sokat hibáztál az elmúlt életedben. Vedd komolyan az életet. Gondolj arra, hogy Jézus hogyan élte a napjait emberi formában Názáretben, és kövesd az Ő példáját. Mondd azt magadnak, hogy **"azért születtem erre a földre, hogy MEGTAGADJAM a saját akaratomat és a mennyei Atya akaratát cselekedjem."**

Gondolod, hogy a gonosz meg fogja engedni neked, hogy komolyan vedd azt, amit most mondok? Nem. Azt fogja mondani, hogy még sok idő van. Azt fogja mondani, hogy egy ilyen önmegtágadó élet megerőltető. Azt fogja mondani, hogy Isten nem gondol arra, hogy jól érezd magad vagy elnézzen neked bármi kis hibát. Azt fogja mondani, hogy nem kell elkapkodni, stb. stb. Miért? Mert azt akarja, hogy céltalanul sodródj a következő húsz évben és akkor ébredj fel, amikor már túl késő. Fiatalemberek! Ne engedjétek, hogy a Sátán elbolondítson benneteket. Isten csak egy életet adott nektek, s az idő gyorsan elmúlik. Ne vesztegessétek el azt.

Bőven fogsz magad körül találni olyan hívőket (még azok között is, akik megértették a keskeny út lényegét), akik nem tartják fontosnak, hogy fegyelmezett módon és teljes szívvel éljék az életüket. Ne ítélj el őket, ne légy farizeus és ne nézd le őket. Gondolj a saját dolgaidra és ne légy más életébe avatkozó. Gondold a legjobbat róluk, ne foglalkozz velük és **ne kövesd a példájukat**. Légy más, mint ők. Engedd, hogy egyedül Jézus legyen a példaképed. Van egy elhívás az életedre és nem engedheted meg

magadnak, hogy elveszítsd azt. A többi, amit elveszíthetsz ezen a földön, semmit sem ér. Gondolj gyakran arra a napra, amikor majd számot kell adnod az életedről Krisztus ítélőszéke előtt.

Felejtsd el tehát azokat a baklövéseket, amiket elkövettél az életedben. Térj meg radikálisan a bűneidből és szánd oda magad teljes szívvel az elkövetkező napokban. Isten megbocsát és elfelejti a múltadat. Ne szomorkodj most az elkövetett hibáid miatt, különben a jövőben is egy vándormadár leszel. A hibáidra való emlékezés fog segíteni neked abban, hogy ***Isten kegyelméből vagy az, aki vagy.*** Ez lehetővé teszi számodra, hogy arcoddal mindenkor leborulj a földre Isten előtt.

Határozd el, hogy Isten igaz embere leszel.

Akinek van füle, hallja meg.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszhető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor